

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 135**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Alskade!

Ja är det ej märkvärdigt att du skrifver återigen till mig om allt! Minns du ej hur ofta jag i fjol talade om den elektricitet, som drog oss samman det är alls ingen ordlös, jag kan känna den lika tydligt hos dig, som jag kan höra din röst. Kunde man se den, så skulle den omge dig, som en massa strålar. I julen antar jag, att du användes den på annat håll, den var helt enkelt bortta, i påsk låg den som ett parvan omkring dig och bara stötte bort, i Köpenhamn var det detsamma, då du förest Rose, men det förändrade sig under natten. På morgonen kunde jag knappt tro mina sinnen, men där var de åter de gamla strömmarna. Jag var ännu fråga dig om du ej kände något till det nu kommit tillbaka detta elektriska, men jag var som sagt rädd för att jag minstog mig - jag menar ej något mer än jag säger, jag är bara helt viss om att mellan oss verkar fysiska eller kemiska psykiska krafter, som stundom repellerar stundom attrahera och dessa äro oberocade af vår vilja - Du tror nog, att du tycker om mig, allteftersom jag är mer eller mindre snäll, men detta är, som jag tror, det sekundära, jag menar, att då det är attraktion mellan oss, så gör jag hvad du tycker är snällt, annars motsatzen. Du minns kanske och att i fjol var, tyckades det mig, många gånger att skriva just hvad du tänkte, det synes nästan ha börjat nu igen. - Jag har ofta tänkt att man gör orätt i att två människors ^{starkets} fysiska utveckling vara afstämmande. Det är som om alla dessa nervrubningar, dessa skylliga och sklara förnimmelser som gå direkt från hjärn till hjärn dock skulle båda uppkomsten af ett sjätte sinne. Nerverna hålla på att tillspetsa sig till en sådan finhet att de skola kunna uppfatta ljänsrörelser på långt afstånd. De nervösa skola snart anses för de friska, de normala som de efterblifna - Ja meningem med allt detta var bara, att vi äro ett par rätt intressanta objekt att observera.

Du är precis lik doktorismen här. Du kunde också säga - "Allt om bara människors vilja tycker om Josef!" - Jag får alls ingen fröjd för dig förvån jag tycker om honom - Jag har också en riktig medkänsla för honom, det kan vara möjligt nog, men jag betraktar honom som en olycksbarnat. Ibländ, som igår känner jag, mig frastad att gråla på dig för hans skull. Jag undrar om du skall göra hvad jag bad dig om då. Det vore barnherligt, och det vore rätt. Kanste du medan Kunde tala hela Kreuznachtsken, och det vore naturligen en fördel. I hvad kan skrifer om l'amour non satisfait har kan naturligtvis rätt till en viss grad. Jag tror nog att din nervos i hög grad beror på detta, men på sam-

må gång ~~har det blifvit~~ med jag alldeles bestämt, att naturen i sin
danning af oss Primmor ej gjort oss sådana att vi kunna tillfreds-
ställas på en dag. Den längtan, som griper oss efter en sådan dag är
sjuddubbelt starkare än den vi hade förut, manen, den bopven, kan
ha det så lyckligt att Träars längtan stillas på ett ögonblick för oss
skulle ett sådant ögonblick efterföljas af Träarnas längtan. Jag tror
ej jag tar miste i detta. (Det gäller naturligen endast då förhållandet
ej har resultat) Allt hvad jag sett hos de Primmor, som jag kunnat in-
gå på lifvet bestyrker det. Men i allt annat är det ett utmärkt brev den
fäst så fullt af munda längtan och kärlek. Det måtte ju vara härligt
att få. Det är ju synd om dig, men kärleken är värd sitt pris. Det kom-
mer nog den dag, då allt detta bara gör dig glädje.

Ju när tänkte jag på mycket på dig. Jag tänkte på hur gräsligt förbi
du skulle bli om han tog sig för att vedgas på dig för att du ej kom nu -
Jag tänkte också på hvilken förtviflan det vore för dig att resa hem utan att
få se honom och det måste du dock göra om du ej lyckas på honom fram på denna
få veckor - Men jag vill ej att hvarken du eller han skall vara utan hopp.
Du skall säga honom, att du reser ut på kisten igen och att du antingen
på bort eller hemvägen tar turen genom Belgien. Jag vill gärna att du skall
få se honom en gång i lifvet. Det är två skör vi ha ett kryssa emellan,
jag fruktar lika mycket det ena som det andra - Det ena är verkligen att han skall
dö af sin sjukdom utan att du får se honom och det andra är att du skall
på något sätt förderfas dig själv genom ett sådant möte. - Skjut upp det hela
till kisten. Då får du det för att visa mig Bruxelles, "som jag nödvändigt vill se,"
och ej för att bli hans älskvarinna, det är nå stor skilnad, förstår du ej det. Du
kom då, som du säger, själv sätta dina villkor - Nu har du mig i ett för-
färligt brev sagt, att du aldrig skall tillåta mig attätta min fot på Belgiens
jord, men jag tycker i självas verket att din stolthet kan vara nå åter-
upprättad af att jag på fullt allvar nu gör dig detta förslag, så att den kan
gå in på det - Jag tycker ej en skymt af mistro till dig, men det kan
lätta handas att du efter ett möte vore i sådan ångest och förtviflan att jag
ej kan afhälda ^{Tanken} att du ensam skulle genomkämpa den - Att du är mycket friare
i dina rörelser i mitt sällskap än utan det, behöfver jag väl knappast bevisa
för dig. Jag ämnar ej spela vaktare. På det hela taget vill jag ingenting
annat än att du skall hoppas på framtiden och sköta din hälsa och förstå
att allt ej står på ett kort. Blif frisk nu så blir du nog lycklig -

Jag har i veckan utvärdat två plaisier. På måndagen var afslutning, du vet hur slämad tillgången, jag fick ju ett finare tal af inspektör. På tisdagen hade Styrelsen med sinne tillställning för mig, meniga och lärarinnorna på Skadestället - Det var egentligen gemytligt, herrarna talade i oändlighet. Jag fick två tal - En herre, som icke stas varit sköflig mot mig, då jag begärde vikarie gjorde mig en offentlig afbön. Allting får man, åtminstone i händelse. Samma dag gafs mig och ett tjänstgöringsbetyg: utmärkta kurslärare oöfverträffliga undervisningsgäster, ädel Karakter, varmt hjärta - Ja hvad vill du mer? Tänk att jag är så känd om så jag minns ej dugg af det hela. Det beröm jag fick för Tjugen är så, det glömmes jag ej därefter.

På Onsdag höll lärarinnorna en liten afstafsfest med tal förstås. På Torndag, i går, kom ett bref från K. Hof förvaltningen med 1000 Kr., från Kungö 600, från Önge, 400, såsom ett bevis på gifvornas erkännande af mine författarverksamhet, bidrag till en studie eller rekreationsresa - Hela skaden är förtjust och jag med. Det räknas som utmärkelse i samväljning - Verkligen bara att vara glad åt.

I går kom Luedlas svägerdotter Sofia Luedlas hit. Hon och jag
och Tidningsredaktörerna voro ute på fins nups i natt och på
frukost i morgon - Så nu är jag samvinnare att säga alldeles
atferstat och har svårt att hålla kapt tankarna. I går förmiddag
var jag och officiellt examensvittne i folkskolan i tre timmar
Man vet ej hvad man till sist kan bli -

Faster är borta, men mamma är kvar. Hon vill ej fara, förän Kung-
slfs händelsen är öfverstökat. Det skall bli i nästa vecka - Det kom-
mer alltså att bli lät, för mig att vänta in dig här -

Är jag ej märkvärdig att förtjätta pengar - Här har jag fått in jämt
4000 utaf skrifva en rad. I skolan, där jag knogad hoar dag, har
jag däremot fått in 300, precis -

Käraste, om du visste hur säker jag är om att du skall få dina solskens-
dag. Du skall få dem på ett bättre sätt än han nu vill, så att du skall
kunna tänka på dem utan ansvetskval - Det är ej tvifvel om att du skall
komma att spela en betydande roll hos oss i framtiden men om
du ej kommer att göra annat än tänja ett par våldsamma acbar
och sena dem, tror du ej det är uppigift nog och lycka nog. Kanste
det till sist är detta som hittills fattat, som om man sig född profet. Det
är själfberäkningen som den gamla fina världens skall ge i arf åt dem upp -

någonde
man
världen
-
i
en
felma
-